

Hey Garson

– Mücella Pakdemir · 24 Mart 2022

HEY GARSON!

Hey garson! Bana bir huzur...
Yanında kızarmış yüzler istemem.
Ön şartlar ve bahaneler...
Malûm! Beynime dokunur.

İçine limon sıktım sıkalı,
Sözümün fıyakası ekşidi.
Eksik kalsın, olsa da hayrat.
Racon kesen hayta naralarımı
İyice bir ayıklat.
Ortaya şöyle irisinden
Haysiyet doğrat.

Gereği yok çatalın, kaşığın,
Hele bıçkın delikanlı gibi arz-ı endam eden,
Eti benden önce tadacak bıçağın.
Pençelerimde kaldı nice hayat, kalbi deşilmiş.
Bilemezsin saf sevdasını çaldığımı
Kaç âşğın.
Sabittir dosyamda iflâh olmazlığım,
Balistikte "Canidir." notum düşülmüş,
Kan dondurur aymazlığım.

Dumanı tüten şükür çorbanı
Kepçe kepçe hamd ile
Servis eder misin?
"Keşke!"lerden pişmiş tövbeler
Ağzıma yakışır mı dersin?

Kemiksiz, yağsız, sinirsiz,
Hümanist bastılarınız da var mı?
Ayağınızı çekince üstlerinden
Ağlarlar mı?

Nedir bu ŐiŐe ŐiŐe dizilmiŐler?
İçlerine ihanet konulmuŐ,
CiĐer yakan baharatlar mı?

Mümkünse, sessiz ölüm,
Çoktan yakınmaya baŐlayan
Tatlıma zehrini sürsün.
Yaprağını maktulüne baĐıŐlayan
Ruhumun hayat gülü,
Bırak da, ecelini görsün!

Ne o, ŐaŐkın garson!
Yoksa bahŐiŐ mi bekliyorsun?
Haydi, öyle olsun!
Mücella Pakdemir